

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/24/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113242788
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Janigloš
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4113242788.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mareka Janigloša a členiek senátu JUDr. Evy Šiškovéj a JUDr. Dariny Vargovej, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXX/XX, D., proti žalovanému: Poľno SME, s.r.o., Remeselnícka 2, Palárikovo, IČO: 34 144 714, zastúpenému právnym zástupcom: JUDr. Jozef Mészáros, advokát s.r.o., Jesenského 2, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 657 861, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/26/2014-406 zo dňa 6. novembra 2024, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobkyne na prerušenie konania z a m i e t a .
- II. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
- III. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol (I. výrok), konanie v časti o zaplatenie 900,- eur zastavil (II. výrok) a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 % (III. výrok).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou ust. § 663, § 671, § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že sa žalobkyňa svojou žalobou domáhala zaplatenia nájomného za poľnohospodársku pôdu, nachádzajúcu sa v kat. území E. F., ktorá je zapísaná na LV č. XXXX ako parc. registra C-KN č. XXXX/XX, č. XXXX/X, č. XXXX/XX a č. XXXX/X, spolu vo výmere 10 ha. Okrem toho žiadala úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo žalovanej sumy od 01. 01. 2012.

4. Žalobkyňa podaním zo dňa 19. 03. 2014 doplnila, že žiada priznať sumu 900,- eur titulom nájomného za poľnohospodárske pozemky, ktoré sú v užívaní žalovaného za rok 2012 s 8,5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 01. 01. 2012.

5. Súd prvej inštancie z uznesenia Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6C/55/2010 zistil, že v tomto konaní sa žalobkyňa domáhala nároku na zaplatenie sumy 1.792,50 eur titulom nájomného za vyššie uvedené nehnuteľnosti, a to za rok 2008 a 2009. Toto konanie bolo prerušené z dôvodu, že sa viedlo iné konanie, ktoré mohlo mať význam pre rozhodnutie v konaní sp. zn. 6C/55/2010. Súd prvej inštancie zistil, že sa v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/77/2001 rieši otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v kat. úz. E. F. (pôvodne B.), a to parc. č. XXXX/XX, č. XXXX/X, č. XXXX/XX, č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X, kde pôvodnými žalobcami boli G. B., H. B., A. B. a B. I. a žalovaným bol H.

B.. V priebehu konania zomreli niektorí účastníci konania a namiesto žalovaného vstúpila do konania jeho dcéra A. B.. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie uznesením zo dňa 02. 10. 2014 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001. Konanie bolo následne opakovane prerušované z dôvodu podaných odvolaní a dovolaní v konaní sp. zn. 16C/77/2001.

6. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a uviedol, že pokiaľ ide o nájomné za rok 2012, toto uhradil, čím mal za to, že došlo k zániku nároku žalobkyne za užívanie jej pozemkov. Žalovaný mal na užívanie pozemkov uzatvorenú nájomnú zmluvu s otcom žalobkyne H. B., pričom výška dohodnutého nájomného za užívanie pozemkov bola 1500,- Sk/rok/ha, vyššie nájomné dohodnuté nebolo. Neskôr uzatvoril žalovaný so žalobkyňou Zmluvu o nájme č. 2195/02 dňa 19. 02. 2004, ktorá bola uzatvorená na obdobie 5 rokov, a to od 01. 01. 2002 do 31. 12. 2006, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal uhrádzať žalobkyňi sumu 49,791 eur/rok/ha, pričom nájomné za 10 ha pozemkov činilo sumu 497,91 eur. Iná nájomná zmluva medzi stranami sporu uzavretá nebola, pretože žalobkyňa odmietla uzatvoriť novú nájomnú zmluvu, preto sa ex lege predĺžila nájomná zmluva na ďalšiu dobu nájmu, t. j. na ďalších 5 rokov (od 01. 01. 2007 do 31. 12. 2011). Následne sa zo zákona opätovne predĺžila nájomná zmluva (ani žalobkyňa ani žalovaný nájomnú zmluvu nevypovedali a ani žalobkyňa nepožiadala o vydanie pozemkov), teda žalobkyňa má nárok na zaplatenie nájomného vo výške 497,91 eur ročne. Keďže žalovaný už žalobkyňi za užívanie dotknutých pozemkov nájom za rok 2012 vyplatil vo výške 497,91 eur, nad túto sumu uplatnenú žalobkyňou žalobkyňa nemá nárok, preto považoval žalobu za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť.

7. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 5Co/17/2023-2075 zo dňa 10. 04. 2024 rozhodol tak, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania, boli ku dňu smrti vo vlastníctve H. B., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, rozsudok nadobudol právoplatnosť 23. 08. 2024. Na dotaz súdu prvej inštancie zo dňa 19. 09. 2024, či žalobkyňa na podanej žalobe trvá, sa žalobkyňa podaním zo dňa 27. 09. 2024 vyjadrila tak, že požiadala o predĺženie lehoty, vzhľadom na kolíznú situáciu ohľadne veci sp. zn. 16C/77/2001, ako aj iných vecí, ktoré sa vedú na Okresnom súde Nové Zámky.

8. Na pojednávaní dňa 06. 11. 2024 žalobkyňa pred otvorením pojednávania uviedla, že v časti o zaplatenie sumy 900,- eur berie žalobu späť, uplatňuje si však úrok z omeškania vo výške 15 % ročne, a to od 01. 01. 2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobkyňa ďalej uviedla, že právny zástupca žalovaného je advokát, ktorý by mal mať vedomosť o tom, že dokumenty, a to rozsudok Krajského súdu v Nitre neobsahuje prvky pravosti a bolo porušené právo. Ďalej žiadala doplniť dokazovanie všetkými listinami, ktoré sa nachádzajú v spise sp. zn. 16C/77/2001, vyjadreniami ohľadne ROEP, listami vlastníctva, aj celou korešpondenciou so žalovaným, ako aj všetkými vyjadreniami v 30 súdnych sporoch, ktoré vedie so žalovaným.

9. Právny zástupca žalovaného žiadal na pojednávaní žalobu zamietnuť z dôvodu, že žaloba je plne nedôvodná, ako aj z dôvodu, že nehnuteľnosti, z ktorých sa žalobkyňa domáha nájomného, neboli vo vlastníctve jej právneho predchodcu – otca, neb. H. B., ale podľa rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/17/2023 zo dňa 10. 04. 2024 bolo rozhodnuté, že boli ku dňu smrti vo vlastníctve H. B., teda predmetné pozemky nikdy neboli vo vlastníctve žalobkyne a absentuje aktívna legitímácia žalobkyne v tomto konaní.

10. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 5Co/17/2023-2075 zo dňa 10. 04. 2024 (právoplatným dňa 23. 08. 2024) určil, že nehnuteľnosti v kat. úz. E. F., a to parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 48.921 m², parc. č. XXXX/X - trvalý trávny porast o výmere 221 m², parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 1.674 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 47.580 m² a parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1.604 m², za užívanie ktorých si žalobkyňa v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému náhradu za užívanie, boli ku dňu smrti H. B., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX v jeho vlastníctve. Podľa zistení súdu právnymi nástupcami H. B. boli žalobcovia, a to H. B., A. B., B. I. a J. I., žalobkyňa je právnou nástupkyňou H. B., teda nikdy uvedené nehnuteľnosti nevlastnila, nevlastnil ich ani jej právny predchodca H. B., preto si nemohla uplatniť nárok na nájomné od žalovaného, ako vlastníčka nehnuteľností.

11. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa nie je vlastníčkou nehnuteľností, za ktorých užívanie žalovaným si v konaní uplatňovala náhradu za rok 2012. Bolo nesporné, že žalovaný užíval predmetné nehnuteľnosti, tie ale vlastnícky nepatrili žalobkyni, ale boli ku dňu smrti H. B., t. j. ku dňu 23. 02. 1999, v jeho vlastníctve a budú predmetom dedenia po ňom. Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že jej svedčí subjektívne právo na uplatnenie nároku na zaplatenie náhrady za užívanie predmetných pozemkov žalovaným za rok 2012 a že by bola na podanie takejto žaloby aktívne vecne legitimovaná, pretože nebola vlastníčkou sporných nehnuteľností, nemala teda nárok na zaplatenie akejkoľvek náhrady za ich užívanie (ani prípadného nájomného), teda z jej hmotnoprávneho postavenia jej nevyplýva právo (nárok) takýto hmotnoprávny nárok si uplatňovať, pretože ten prináleží výlučne vlastníčkovi parciel uvedených vyššie.

12. Keďže žalobkyňa vzala svoju žalobu v časti o zaplatenie 900,- eur späť, predmetom konania zostalo len príslušenstvo pohľadávky, a to úrok z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 900,- eur od 01. 01. 2012 do zaplatenia. Žalobkyňa sa domáhala úroku z omeškania z dôvodu, že podľa jej tvrdenia išlo zo strany žalovaného o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu z dôvodu, že nie je vlastníčkou pozemkov, nemá nárok na vyplatenie nájomného, ani iného nároku, teda nemôže mať nárok ani na zaplatenie príslušenstva pohľadávky, keď samotná pohľadávka žalobkyni nevznikla, teda žalovaný nie je dlžníkom a žalobkyňa nie je veriteľom. Príslušenstvo pohľadávky sa spravuje režimom pohľadávky, ak neexistuje záväzok, nemôže existovať ani omeškanie plnenia zo záväzku. Je teda scestné tvrdenie žalobkyne, že žalovaný je povinný zaplatiť úrok z omeškania z plnenia, ktoré mu vôbec nevzniklo a ku ktorému nebol zaviazaný. Takto nemohlo prísť ani k omeškaniu dlžníka, teda tak ako žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu na uplatnenie záväzku, nemá ju ani na uplatnenie príslušenstva. Z tohto dôvodu súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

13. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na doplnenie dokazovania, ktorým žiadala pripojiť listiny, ktoré sa nachádzajú v spise sp. zn. 16C/77/2001, vyjadrenia ohľadne ROEP, listy vlastníctva, aj celú korešpondenciu so žalovaným, ako aj všetky vyjadrenia v 30 súdnych sporoch, ktoré vedie so žalovaným, z dôvodu, že súd prvej inštancie z dôvodu hospodárnosti konania nevykonával ďalšie dokazovanie, pretože posúdil vec v rovine procesnej a keď dospel k zisteniu, že žalobkyňa nemá dostatok aktívnej legitimácie v konaní, považoval za nadbytočné vykonávať ďalšie dôkazy, ktoré by len navýšili náklady sporu a žiadne nové skutočnosti by nimi nemohli byť preukázané.

14. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala žalovaná odvolanie zo dňa 13. 12. 2024, v ktorom uviedla, že sa domáha prerušenia konania, keďže očakáva vyjadrenie k rozsudku sp. zn. 16C/77/2001 z Krajského súdu v Nitre z apríla 2024, podľa názoru žalovanej t. č. falzifikátu, kde v tejto súvislosti podala reklamáciu na Okresný súd Nové Zámky. Taktiež má záujem vidieť vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti SR, na ktoré sa v súvislosti s uvedeným rozsudkom obrátila sťažnosťou a vyjadrenie od European Court of Human Rights, Registrar, Council of Europe, F-67075, Strasbourg Cedex, France, na ktorý sa taktiež obrátila so sťažnosťou. Ďalej uviedla, že odkazuje na jej sťažnosť vo veci sp. zn. 6C/48/2020. Zároveň navrhla, aby k tejto veci boli doložené všetky súdne spory opísané v sťažnosti sp. zn. 6C/48/2020, ako i celý súdny spis sp. zn. 16C/77/2001 z dôvodov, ktoré uvádza v sťažnosti.

16. Žalobkyňa ďalej uviedla, že sa so žalovaným nachádza v zmierovacom konaní. Je potrebné, aby so súdmi nonstop komunikovala písomnou formou alebo sa dostavovala na pojednávania a medzitým bol COVID, ďalej aby reagovala na korešpondenciu zo súdov v stanovených lehotách, vykonávala si denne liečbu (dňa 13. 01. 2018 mala ťažký úraz), chodievala na doporučenú kúpeľnú liečbu a pod. Za posledných 24 rokov, čo prebiehajú konania, jej zomreli obaja rodičia, boli zdravotne ťažko postihnutí a žalovaná sa o nich starala. Medzičasom sa menia zákony, spor sp. zn. 10C/88/2002 bol rozhodnutý po 22 rokoch, kde na jej podnet zo dňa 27. 08. 2002 bol vo veci sp. zn. 10C/88/2002 vydaný platobný rozkaz.

17. Poukázala na to, že jej nebolo umožnené zmieriť sa so žalovaným, keď najskôr treba vykonať zmier, až potom sa môže jednať o zmluve. V konaní neboli splnené procesné podmienky, súd prvej

inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ku každému súdnemu sporu (bolo ich 30) predložila súdu aktuálny výpis z LV pre katastrálne územie E. F., pričom nik nespochybňoval výpisy z LV na jej nehnuteľnosti. V rámci ROEP zo strany žalobcov a ani zo strany žalovaného nikto nepodal žiadnu intervenciu. ROEP bol ukončený na jeseň 2014. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

18. K odvolaniu žalobkyne sa prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu vyjadril podaním zo dňa 03. 02. 2025 žalovaný, ktorý odvolanie žalobkyne považuje za nedôvodné, účelové a neobsahujúce náležitosti podľa ust. § 363 CSP, na základe čoho považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za zákonný a správny. Z obsahu odvolania nie sú zrejmé skutočné, konkrétne určené a špecifikované dôvody, pre ktoré žalobkyňa predmetný rozsudok súdu prvej inštancie napáda, resp. prečo ho považuje za nezákonný a nesprávny. Žalovaný bol toho názoru, že žiadne zo skutočností uvádzaných žalobkyňou v odvolaní nemajú absolútne žiaden vecný, skutkový alebo právny súvis s predmetom napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, resp. nepreukazujú a neodôvodňujú žalobkyňou uvádzané pochybenia súdu prvej inštancie a uplatnené odvolacie dôvody. Odvolanie žalobkyne v skutočnosti neobsahuje absolútne žiadnu údajnú alebo domnelú vadu postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, rovnako ako ani žiadne zdôvodnenie a vysvetlenie, aký vplyv mali ňou uvádzané skutočnosti na správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku, prípadne aká vada postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie má byť nimi zdôvodnená. Keďže teda odvolanie žalobkyne nemá náležitosti podľa § 363 CSP, kedy neobsahuje žiadne odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 CSP, je ho potrebné v súlade s ust. § 386 písm. d) CSP odmietnuť. Ďalej poznamenal, že odvolaním žalobkyne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je správny a zákonný. Žalobkyňa vo svojom odvolaní pritom opak neuvádza a neodôvodňuje, rovnako ako ani neuvádza absolútne žiadne skutkové alebo právne argumenty, ktoré by opak preukazovali, resp. vyvracali skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

19. Ako správne skonštatoval súd prvej inštancie, v tomto prípade absentuje na strane žalobkyne aktívna vecná legitímácia, a to z dôvodu, že žalobkyňa nie je a ani v rozhodnom čase (rok 2012) nebola vlastníčkou nehnuteľností, náhrady za užívanie ktorých sa v tomto konaní domáhala voči žalovanému, pričom v tejto súvislosti poukázal na bod 20 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Keďže teda v rozhodnom čase v roku 2012 neboli predmetné pozemky vo vlastníctve žalobkyne, prípadne jej právneho predchodcu, absentuje na jej strane aktívna vecná legitímácia na uplatňovanie náhrady za užívanie týchto pozemkov od žalovaného, v dôsledku čoho súd prvej inštancie v súlade so zákonom žalobu žalobkyne zamietol. V konaní pred súdom prvej inštancie pritom nebolo sporným, že strany sporu vo vzťahu k dotknutým pozemkom medzi sebou neuzatvorili žiadnu nájomnú zmluvu. Žalovaný so žalobkyňou na tieto pozemky zmluvu neuzatvoril práve z dôvodu prebiehajúceho sporu sp. zn. 16C/77/2001, ktorý žalobkyňa viedla s právnymi nástupcami H. B. a ktorý bol v tomto roku právoplatne ukončený v jej neprospech rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 10. 04. 2024, č. k. 5Co/17/2023-2075. Ostatné skutočnosti uvádzané žalobkyňou a týkajúce sa jej zdravotného stavu, údajného zmierovacieho konania (ktoré ale v skutočnosti neprebíha), osobnej alebo poštovej komunikácie žalobkyne so žalovaným alebo jeho právnym zástupcom, resp. sťažnosti podanej na Ministerstvo spravodlivosti SR, nemajú s dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie žiadny súvis a sú pre posúdenie správnosti a zákonnosti napadnutého rozsudku bez akéhokoľvek významu. Uvedené platí rovnako aj vo vzťahu k námietke žalobkyne týkajúcej sa jej žiadosti o prerušenie konania. V tomto prípade neboli dané žiadne zákonom stanovené dôvody na ďalšie prerušenie konania pred súdom prvej inštancie potom, ako bolo konanie sp. zn. 16C/77/2001 právoplatne rozhodnuté, pričom voči nemu žalobkyňa nepodala ani žiadny mimoriadny opravný prostriedok. Žiadny takýto dôvod nebol zo strany žalobkyne v konaní pred súdom prvej inštancie uvedený, rovnako ako ani nevyplýva z obsahu jej odvolania. ňou uvádzané skutočnosti (údajná neplatnosť rozsudku odvolacieho súdu vo veci sp. zn. 16C/77/2001, podanie sťažnosti na Ministerstvo spravodlivosti SR a Európsky súd pre ľudské práva, priebeh ostatných súdnych sporov vedených žalobkyňou proti žalovanému na súde prvej inštancie, resp. písomná alebo osobná komunikácia žalobkyne so žalovaným) nepredstavujú v zmysle príslušných ustanovení CSP také dôvody, na základe ktorých by súd prvej inštancie mohol, príp. musel konanie prerušiť.

20. Vzhľadom na uvedené, ak by sa odvolací súd z akýchkoľvek dôvodov nestotožnil s tvrdením a návrhom žalovaného na odmietnutie odvolania žalobkyne v súlade s ust. § 386 písm. d) CSP, je potrebné predmetný rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a zákonný potvrdiť.

21. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), pričom dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

22. Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplynulo, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 23. 12. 2013 domáhala od žalovaného zaplatenia finančnej úhrady za užívanie jej nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. E. F. za rok 2012. Konanie bolo opakovane prerušené až do právoplatného skončenia konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001. Žalobkyňa na pojednávaní nariadenom na deň 06. 11. 2014 zobrala žalobu čiastočne späť, pričom následne požadovala zaplatiť už len úrok z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 497,91 eur od 01. 01. 2012 do zaplatenia. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené v ods. 1 tohto rozhodnutia. Z dôvodu žalobkyňou podaného odvolania je vec predmetom prieskumu odvolacím súdom.

23. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, pre ktoré rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol.

24. Súd prvej inštancie sa v tomto prípade správne vysporiadal s existenciou právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/17/2023-2075 zo dňa 10. 04. 2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 08. 2024, a ktoré vyriešilo otázku vlastníckych vzťahov k predmetným sporným pozemkom, keď ním Krajský súd v Nitre zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci vedenej pod sp. zn. 16C/77/2001 tak, že určil, že dotknuté nehnuteľnosti boli ku dňu smrti vo vlastníctve H. B., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX. Keďže teda v rozhodnom čase, teda v roku 2012 neboli predmetné pozemky vo vlastníctve žalobkyne, príp. jej právneho predchodcu, absentuje na jej strane aktívna vecná legitímácia na uplatňovanie náhrady za užívanie týchto pozemkov od žalovaného.

25. V zmysle vyššie uvedeného je preto potrebné konštatovať, že sa súd prvej inštancie správne vysporiadal s absenciou aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobkyne, a to z dôvodu, že žalobkyňa, v zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/17/2023-2075 zo dňa 10. 04. 2024, nie je a ani v rozhodnom čase (rok 2012) nebola vlastníčkou nehnuteľností, náhrady za užívanie ktorých sa v tomto konaní domáhala voči žalovanému. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie správne uviedol aj to, že nemohlo dôjsť ani k omeškaniu žalovaného s plnením vo vzťahu k žalobkyni, keďže táto nemala aktívnu legitímáciu ani na uplatnenie náhrady za užívanie pozemkov žalovaným. Za tohto stavu súd prvej inštancie správne nevykonával ďalšie žalobkyňou navrhované dokazovanie vo veci s poukazom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne a hospodárnosť konania.

26. Skutočnosti uvádzané žalobkyňou, ktoré sa týkajú jej zdravotného stavu, či komunikácie so žalovaným sú, podľa názoru odvolacieho súdu, pre posúdenie správnosti a zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bez konkrétneho významu.

27. Odvolací súd tiež nevzhladol žiadne relevantné dôvody ani pre prerušenie konania. Takýmto dôvodom nie je ani podanie sťažností žalobkyne na Ministerstvo spravodlivosti SR, či Európsky súd pre ľudské práva pre údajné zaslanie rozsudku odvolacieho súdu vo veci sp. zn. 16C/77/2001 vo forme falzifikátu, keďže tieto nepredstavujú zákonné dôvody pre prerušenie konania v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku. K tomu odvolací súd len doplňujúco uvádza, že predmetné rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/17/2023-2075 zo dňa 10. 04. 2024 je aj súčasťou spisového materiálu spolu aj s doložkou právoplatnosti tohto rozhodnutia, podľa ktorej uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 08. 2024, pričom toto aktuálne, podľa názoru odvolacieho súdu, spĺňa formálne požiadavky uvedené v ust. § 58, § 59 a § 62 ods. 3 vyhlášky Ministerstva

spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy. Podstatným pre rozhodnutie v tomto konaní je ale predovšetkým to, že uvedeným rozhodnutím Krajského súdu v Nitre bola právoplatne vyriešená otázka vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam (pozemkom), čo má dopad aj na posudzovanú vec v tomto konaní v súvislosti s nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobkyne pre uplatňovanie náhrady za užívanie týchto pozemkov od žalovaného.

28. Žalobkyňou tvrdené mimosúdne rokovania so žalovaným boli popreté samotným žalovaným, ktorý vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že zmierovacie konanie v skutočnosti neprebíha, kde žalobkyňou predložená komunikácia týkajúca sa prípadného zmierovacieho konania so žalovaným je ešte z roku 2023. Aj z podaného vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobkyne vyplýva, že žalovaný žiada, aby odvolací súd podané odvolanie žalobkyne odmietol, resp. potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, teda naďalej trvá na nedôvodnosti žalobkyňou uplatňovaných nárokov a zároveň požaduje aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

29. V tomto prípade tak neboli dané žiadne zákonom stanovené dôvody na prerušenie konania.

30. Poukazujúc na vyššie uvedené, konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalobkyne, nenaplnenie žiadneho z odvolacích dôvodov uvedených žalobkyňou, ktoré žalobkyňa ani bližším spôsobom nešpecifikovala, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil (II. výrok), pričom zároveň zamietol ako nedôvodný aj návrh žalobkyne na prerušenie konania (I. výrok).

31. Odvolací súd záverom uvádza, že žalobkyňa opakovane žiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k podaniu žalovaného, naposledy podaním postúpeným Krajskému súdu v Nitre dňa 15. 05. 2025. Takúto opakovanú požiadavku na predlžovanie lehoty už považoval odvolací súd v danom prípade za neprimeranú. Podstatná je najmä tá skutočnosť, že od vydania napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (dňa 06. 11. 2024) uplynulo časové obdobie ôsmich mesiacov, od vyjadrenia žalovaného (dňa 03. 02. 2025) časové obdobie piatich mesiacov, a teda žalobkyňa mala dostatok času na prípadnú reakciu k vyjadreniu žalovaného k podanému odvolaniu, a to už aj pri akýchkoľvek ňou uvádzaných dôvodoch či komplikáciách, ktoré by prípadne na jej strane existovali (zdokladovaných len preukazom ZŤP, či potvrdením o invalidnom dôchodku, či listinami datovanými do obdobia rokov 2014, 2016, 2018, z ktorých ani nevyplýva taký aktuálny stav žalobkyne, ktorý by jej neumožňoval vyjadriť sa v predmetnej veci).

32. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 CSP, kedy z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

33. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).